

Народився 11 червня 1956 р. в м. Нижньому Тагілі Свердловської області (РРФСР). У 1978 р. з відзнакою закінчив математико-механічний факультет Ленінградського державного університету ім. О. О. Жданова. В серпні 1978 р. став асистентом кафедри вищої математики Новгородського політехнічного інституту. З 1983 р. — старший викладач цієї ж кафедри.

Через три роки переїхав до Запоріжжя. У вересні 1986 р. почав працювати у Запорізькому національному університеті: 1986–1989 рр. — асистент кафедри алгебри і геометрії; 1989–1994 рр. — старший викладач кафедри математичних методів в економіці;

У 1993 р. захистив кандидатську дисертацію за спеціальністю «Математичне моделювання і чисельні методи» на тему «Дослідження геометричної структури розв'язків деяких класів задач дискретного програмування».

У 1994–1996 рр. обіймав посаду доцента кафедри математичних методів в економіці, а з 1996 р. — доцента кафедри економічної кібернетики.

У 2010 р. захистив докторську дисертацію за спеціальністю «Математичне моделювання і чисельні методи» на тему «Математичні моделі розміщення, упаковки, розподілу з умовою інваріантності щодо груп

КОЗИН
Ігор Вікторович

Доктор фізико-математичних наук, професор

перетворень». У 2014 р. йому присвоєно вчене звання професора кафедри економічної кібернетики Запорізького національного університету.

Сфера наукових досліджень: методи прийняття рішень, принципи симетрії в теорії прийняття рішень, математичні моделі, пов'язані з поняттям симетрії, еволюційні методи в прикладних задачах, теорія розкладів, теорія графів, упаковки і розміщення, великі інформаційні системи в управлінні економічними об'єктами. Фахівець у сфері дискретної математики, теорії ухвалення рішень, математичного моделювання, прикладних інформаційних систем в економіці.

Має три монографії та більше ніж 40 статей у закордонних та українських

фахових виданнях.

Автор і розробник прикладних інформаційних систем: у галузях банківської діяльності («GBANK», «Внески»), місцевого самоврядування («Фінанси», «Земля», «Оренда», «Населення», «Інвестиції»), управління навчальним процесом вищих навчальних закладів («Ректорат — Деканат — Кафедра»), управління рекламою та потоками заявок під час розповсюдження друкованих видань («Медіа», «Преса») та ін.

Народився 29 липня 1938 р. в с. Добропіллі Красноармійського району Донецької області.

Навчався в школі с. Манвелівки Васильківського району Дніпропетровської області. Вищу освіту здобув у ЗДПІ, який закінчив у 1966 р. В 1966–1972 рр. учителював у селах Миколаївської області. З 1972 р. працював у Криворізькому державному педагогічному університеті на посадах від старшого викладача до декана факультету і проректора. З 1991 р. керував науково-дослідною лабораторією «Духовність літератури». У 2008–2010 рр. очолював кафедру німецької мови та літератури з методикою їх викладання у Криворізькому державному педагогічному університеті. Викладав такі дисципліни: «Теорія літератури», «Давня українська література», «Вступ до літературознавства», «Українознавство».

Кандидатську дисертацію «Естетичні категорії «трагічне», «драматичне», «комічне» в українській радянській драматургії 20-х рр.» захистив у 1980 р. у спеціалізованій вчєній раді Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України під керівництвом д-ра філол. наук К. П. Фролової.

Проходив стажування в Київському державному університеті (1986), Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна (1991) та Львівському національному університеті імені Івана Франка (1997).

КОЗЛОВ
Анатолій Васильович
(1938–2014)

Доктор філологічних наук, професор

Докторську дисертацію «Еволюція жанрів української драматургії» захистив у 1993 р. у КДУ ім. Т. Г. Шевченка.

Автор понад 250 наукових праць, 150 з яких надруковані у фахових виданнях. Серед них — монографії та методичні посібники: «Азбука літературознавства», «Зародження і розвиток української драматургії», «Українська дожовтнева драматургія: еволюція жанрів», «Духовність як літературознавча категорія», «Літературознавчі дослідження в школі», «Українознавство в школі», «Методика викладання українознавства», «Українські письменники ХХ століття: хрестоматія для учнів середньої загальноосвітньої школи» та ін.

Під його керівництвом захищено 13 кандидатських дисертацій. Засновник наукової школи «Духовність літератури», під егідою якої проведено низку науково-практичних конференцій (п'ять конференцій «Українська література: духовність і ментальність»), функціонувала науково-дослідна лабораторія. Був членом спеціалізованих вчених рад із захисту кандидатських дисертацій у Запоріжжі та Кіровограді.

За досягнення в освітньо-науковій діяльності нагороджений трьома почесними грамотами МОН України, орденом Дружби народів, почесним званням «Відмінник освіти України».

Помер у 2014 р.